

РЕШЕНИЕ

№ 24234

гр. София, 20.11.2024 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Трето отделение 13 състав,
в публично заседание на 22.10.2024 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Елица Райковска

при участието на секретаря Кристина Петрова, като разгледа дело номер **5891** по описа за **2024** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 145 – чл. 178 от Административно-процесуалния кодекс (АПК), във вр. с чл. 172, ал. 5 от Закона за движението по пътищата (ЗДвП).

Образувано е по жалба на Е. Д. срещу Заповед за прилагане на принудителна административна мярка /ПАМ/ № 24-4332-002225 от 25.04.2024 г., издадена от полицейски инспектор към СДВР, отдел Пътна полиция при СДВР, с която на жалбоподателя е наложена ПАМ по чл. 171, т. 1, б. „б“ от ЗДвП – временно отнемане на СУМПС до решаване на въпроса за отговорността, но не повече от 18 месеца. Моли ЗПАМ да бъде отменена.

Ответникът не взема становище.

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД С.-ГРАД след като обсъди доводите на страните и прецени представените по делото доказателства, приема за установено от фактическа страна следното:

С атакуваната заповед от 25.04.2024 г. на жалбоподателя е наложена ПАМ по чл. 171, т. 1, б. „б“ от ЗДвП – временно отнемане на СУМПС, но за не повече от 18 месеца, поради това, че на 21.04.2024 г. управлява МПС след употреба на алкохол. На Д. е издаден талон за кръвно изследване /л. 9/.

На лицето е съставен акт за установяване на административно нарушение /АУАН/ /л. 7/. Издадено е наказателно постановление /л. 13/, на което Д. собственоръчно и на кирилица е написал имената си.

Представени са заповеди за компетентност /л. 18 и сл./.

Приложено е доказателство за годност на техническото средство, с което лицето е проверено за алкохол /л. 41/.

От правна страна съдът намира следното:

Съгласно чл. 172, ал.1 от ЗДвП принудителните административни мерки по чл. 171, ал. 1, т. 1, б. „б“ от същия закон се прилагат с мотивирана заповед от ръководителите на службите за контрол по този закон съобразно тяхната компетентност или от оправомощени от тях длъжностни лица. Определянето на тези служби е в правомощията на министъра на вътрешните работи, с оглед разпоредбата на чл. 165, ал.1 от ЗДвП.

С оглед представените заповеди, съдът намира, че атакуваният административен акт е издаден от компетентен орган и в предвидената писмена форма.

Съгласно разпоредбата на чл. 171, т. 1, б. „б“ от ЗДвП за осигуряване на безопасността на движението по пътищата и за преустановяване на административните нарушения се прилага ПАМ – временно отнемане на свидетелството за управление на моторно превозно средство на водач, който управлява моторно превозно средство с концентрация на алкохол в кръвта над 0,5 на хиляда, установена с медицинско и химическо лабораторно изследване или с изследване с доказателствен анализатор, или с друго техническо средство, определящо съдържанието на алкохол в кръвта чрез измерването му в издишания въздух, или след употреба на наркотични вещества или техни аналози, установена с медицинско и химико-токсикологично лабораторно изследване или с тест, както и който откаже да бъде проверен с техническо средство или с тест, изследван с доказателствен анализатор или да даде биологични проби за химическо изследване и/или химико-токсикологично лабораторно изследване – до решаване на въпроса за отговорността му, но за не повече от 18 месеца.

При тази законова регламентация, необходимата материалноправна предпоставка за налагане на мярката в настоящия случай е управлението на МПС от страна на Д. с концентрация на алкохол в кръвта над 0,5 %.

От събраните писмени доказателства – АУАН с доказателствена сила съгл. чл. 189, ал. 2 от ЗДвП – безспорно се установява, че Д. е управлявал МПС, като това обстоятелство не се оспорва от жалбоподателя. Съдът намира за доказана и втората предпоставка – управление на МПС с концентрация на алкохол в кръвта над 0,5 %, което се установява от резултата от проверката с техническо средство Дрегер Алкотест, чиито резултат съдът кредитира предвид липсата на лабораторно изследване.

Предмет на настоящото дело не е административно-наказателната отговорност на лицето, а предпоставките за налагане на ПАМ. Административният орган в условията на обвързана компетентност при съставен АУАН е длъжен да издаде заповед за налагане на ПАМ съгл. чл. 171 от ЗДвП, което в случая е направено.

Целта на конкретната ПАМ е да осигури безопасността на движението по пътищата и да се преустановяват административните нарушения. ПАМ не е санкция и тежестта на ПАМ не може да се съобразява с тежестта на нарушението.

Неоснователни са възраженията на жалбоподателя, че не владее български език. Видно от приложеното НП същият е написал името си на кирилица собственоръчно, което е доказателство, че владее български език. Н. е също така информацията, че Д. е футболист, който от 2005 г. играе в различни български футболни отбори. Същият пребивава в РБ почти 20 години, което изключва незнанието му на български език.

По изложените съображения жалбата се явява неоснователна и следва да бъде отхвърлена.

Ответникът не претендира разноски, няма доказателства такива да са направени, поради което не следва да бъдат присъждани.

Така мотивиран, Административен съд София-град, 13 състав

РЕШИ:

ОТХВЪРЛЯ жалбата на Е. Д. срещу Заповед за прилагане на принудителна административна мярка № 24-4332-002225 от 25.04.2024 г., издадена от полицейски инспектор към СДВР, отдел Пътна полиция при СДВР, с която на жалбоподателя е наложена ПАМ по чл. 171, т. 1, б. „б“ от ЗДвП – временно отнемане на СУМПС до решаване на въпроса за отговорността, но не повече от 18 месеца.

РЕШЕНИЕТО е окончателно и не подлежи на обжалване съгл. чл. 172, ал. 5 от ЗДвП.

СЪДИЯ: